

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum in quolibet casu sacerdos teneatur celare peccata, quæ sub sigillo
confessionis nouit? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

scientiam suam, quam famam alterius: quia dicitur ordinata est. Sed aliquando aliquis peccatum occultum incurrat propriæ conscientie damnum: sicut et testimonium adducitur pro peccato illo quod in confessione, & iurare cogitur de veritate dicitur vel cum aliquis Abbas scit per confessionem, alio Prioris subiecti sibi peccatum, ex cuius occultatione inducit ipsum ad ruinam, si ei prioratum dimittit unde tenetur ei auferre pastoralis curæ dignitatem. Auferendo autem videtur confessionem publicam. Ergo videtur, quod in aliquo casu liceat confessionem publicare.

¶ 4 Præterea, aliquis sacerdos per confessionem alicuius quem audiuit, potest accipere confessionem quod sit prælatione indignus. Sed quilibet potest contradicere promotioni indignorum, si sua iura defendat. Cum ergo contradicendo, suspicionem inducat de peccato, & sic quodammodo confessionem reuelare: videtur, quod quandoque confessionem reuelare.

¶ *cap. omnis de penitentia. Et remissis. Et ea sacerdos de penitentia. d. 6.* SED contra est, quod dicit Decret. 7 de penitentia remissis. Caueat sacerdos ne verbo, aut signo, aut quouis modo aliquatenus prodatur peccatorem. Præterea, sacerdos debet Deo, cuius minister est, conformari. Sed Deus peccata quæ per confessionem panduntur, non reuelat, sed regit. Ergo sacerdos reuelare debet.

RESPONDEO dicendum, quod in sacramento confessionis quæ exterius geruntur, sunt signa rerum quæ interiorius contingunt. Et ideo confessio, qua quis se subijcit, signum est interioris subiectionis qua quis Deo subijcitur. Deus autem peccata quæ quis se sibi subijcit per penitentiam, regit. Unde hoc oportet in sacramento penitentiae signum confessionem celer: & tamquam violator sacramento peccat, qui confessionem reuelat. Et præterea sunt alia vtilitates huius relationis: quia per confessionem

hines magis ad confessionem attrahuntur, & simplicius etiam peccata confitentur.

Ad primum ergo dicendum, quod quidam dicunt, quod sacerdos non tenetur seruare sub sigillo confessionis nisi peccata, de quibus penitens emendationem promittit: alias potest ea dicere ei, qui potest prodesse & non obesse. Sed hæc opinio videtur erronea, cum hoc sit contra veritatem sacramenti. Sicut enim bapismus est sacramentum, quamuis quis fideus accedat; nec est immutatum aliquid propter hoc de essentialibus sacramenti: ita confessio non desinit esse sacramentalis, quamuis ille qui confitetur, emendationem non proponat; & ideo nihilominus sub occulto tenenda est. Nec tamen sigillum confessionis contra charitatem militat: quia charitas non requirit, quod apponatur remedium peccato, quod homo nescit. Illud autem quod sub confessione scitur, est quasi nescitum; cum illud non sciat aliquis ut homo, sed ut Deus. Tamen aliquod remedium adhibere debet in prædictis casibus, quantum potest sine reuelatione confessionis, sicut monendo eos qui confitentur, & alijs diligentiam apponendo ne corruptantur per hæresim. Potest etiam dicere prælato, quod diligentius vigilet super gregem suum, ita tamen ut non dicat aliquid, per quod verbo, vel actu confitentem prodatur.

Ad secundum dicendum, quod præceptum de confessione celanda consequitur ipsum sacramentum: & ideo sicut præceptum de confessione sacramentali facienda, est de iure diuino, & non potest aliqua dispensatione, vel iussione humana homo absolui ab eo: ita nullus ad reuelationem confessionis potest ab homine cogi, vel licentari. Vnde si præcipiatur sub pena excommunicationis iam lata, quod dicat, si aliquid scit de tali peccato: non debet dicere, quia debet existimare, quod intentio præcipientis est si sciat ut homo, hoc autem non scit ut homo. Et si etiam exprimeret de confessione interrogatus, non deberet dicere

Hæc nec

nec excommunicationem incurreret: quia non subiectus superiori suo, nisi ut homo. Hoc non scit ut homo, sed ut Deus.

Ad tertium dicendum, quod homo non addat in testimonium, nisi ut homo. Et ideo sine laqueo conscientia potest iurare se nescire, quod scit ut Deus. Similiter etiam potest prelatas sine laqueo conscientia dimittere peccatum impunitum, scit tantum ut Deus: vel sine aliquo remedio non tenetur adhibere remedium, nisi eo modo ad ipsum defertur. Vnde in his quæ ad ipsum referuntur in foro penitentia, debet in eodem forum potest, adhibere remedium: ut Abbas in prædicto * debet eum admonere, ut prioratus gnet: vel si noluerit, potest ex aliqua alia causa ne absolueret eum à cura prioratus, ita tamen omnis suspicio vitetur de confessionis revelatione.

* in arg.

Ad quartum dicendum, quod ex multis alijis redditur quis indignus ad prelationis officium quam ex peccato: sicut ex defectu scientia, vel timore, vel alicuius huiusmodi. Et ideo qui contra nec suspensionem de crimine inducit, nec confessionem reuelat.

ARTIC. II.

Vtrum sigillum confessionis se extendat ad illa quàm ad illa quæ sunt de confessione.

45
Tho. ubi
sup. d. 1.
ar. 1. &
seq.

AD secundum sic proceditur. Videtur, quod sigillum confessionis se extendat ad illa, quæ sunt de confessione. Quia de confessione non sunt, nisi peccata. Sed aliquando cum peccata multa quis narrat, quæ ad confessionem non pertinent. Ergo cum illa sacerdoti dicantur, videtur, quod etiam ad illa sigillum confessionis extendat.

¶ 2 Præterea, Aliquando aliquis dicit aliquid quod secretum, & ille recipit sub sigillo confessionis. Ergo sigillum confessionis se extendit ad illa, quæ non sunt de confessione.

SED
nexus s
xa sunt a
sacramen
se exten
confessio
RESPON
sionis dir
est sacra
non ca
gillum co
set pecca
nus etiam
per scand
suetudine
Et per h
Ad secul
de facili a
piat, tene
in confess
nis non ha
Vtrum si
D ter
A solus
aliquando
tenu necess
tenetur co
dos aliqui
¶ 2 Pr
tatis pote
cata celare
solum sacer
¶ 3 Pra
singt, ut
fraudem: &
sionem reu
confessionis